

36

Upp, kämpar! bergen af det fält, dit GUSTAF leder,
 Det kända ärans fält, som öppnas för ert mod,
 Der lagrar, frodiga af Moskovitens blod,
 För edra fäder grott, och växa än för eder!
 Re'n, bådad utaf CARL, och blodigt morgonröd,
 Den stora hämdens dag gått upp ur *Hoglands* skärrar;
 Re'n drabba härar emot härar,
 Och ryta: "seger eller död!"

Och: "seger!" hafvet röt, och: "seger!" återskallar
 En chorus från dess kust med CARLS och GUSTAFS namn,
 Låt upp din port, *Nyslott!* — Sänk, Svenska *Fredrikshamn!*
 Slavonska fanorna från öfverstigna vallar! —
 Du darrar, *Petersburg!* . . . Nej! hemta åter tröst,
 Och tacka för beskydd mot Svenska dödars skurar,
 Ej dina härar, dina murar,
 Men — sveket i förförda bröst.

J sviken ej er kung, J kämpar från de bygder,
 Der, utom träldomen, allt fann en öppen dörr,
 J hören GUSTAFS röst, J hörden WASAS förr,
 Med fädrens enkla drägt J ärfdn deras dygder.
 För er, J bergens barn! var pligten aldrig tung;
 Nej, Dalamän! vid Gud och edra hillebårdar:
 Så många bröst, så många vårdar
 Omkring er frihet och er Kung!

O evigt kära strand för segrens gudamakter,
 Der GUSTAF svängt sin glaf och sina kämpar ställt!
 Kan jag förgäta er, J *Porosalmis* fält,
 J *Valkialas* berg, och *Parkumakis* trakter!
 Och *Ingo*, *Likala* och dig, o *Uddismalm!*
 Och dig, som ingen tid i glömskans natt skall hölja,